

saa meget mere Grund til at tænke nærmere over det, som jeg jo maa give det ærede Medlem Ret i, at særlig i Jylland ere Forholdene uheldige. Kun skal jeg endnu tilføje om dette Spørgsmaal, at Bestemmelserne i denne Lov hindre ikke, at der udlægges Jord til Huslodder; dette kan meget godt finde Sted efter denne Lov, naar der er tilstrækkelig Trang dertil. — Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) rettede et Spørgsmaal til mig, om jeg vilde fremsætte Forslag om Kødkontrol. Dette Spørgsmaal behøver jeg jo ikke nu at besvare, eftersom der jo fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) er anmeldt et Forslag vedrørende denne Sag.

Det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen) var ikke rigtig tilfreds med, at Ministeriet holder igen med Hensyn til Indkøb af Arealer til Klitbeplantning. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at der i Tidens Løb er indkøbt et Areal af ca. 40,000 Tdr. Land til Klitbeplantning. Af disse ca. 40,000 Tdr. Land er der knap beplantet de $\frac{2}{3}$, nemlig ca. 23,000 Tdr. Land. Det ærede Medlem vil altsaa se, at der henligger 16 à 17,000 Tdr. Land, som ikke ere beplantede, og under disse Forhold har jeg ment, at det vilde være rigtigt at standse Indkøbet af ny Arealer i Betragtning af, at vi have saa store Arealer liggende, hvor vi kunne plante væk. Dette er Grunden. Jeg synes ikke, at der er Anledning til at foretage ny Indkøb, naar vi ligge med et ubeplantet Areal af 16 til 17,000 Tdr. Land.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingyard Jensen) omtalte atter Spørgsmaalet om Laan til Fiskere, og jeg skal kun sige i Anledning af disse Udtalelser, at for saa vidt der skulde være gjort en Fisker ovre i Gudhjem Uret ved Uddelingen af disse Laan, beklager jeg det; men saa vil jeg udtale Haabet om, at det maa kunne rettes nu i det Aar, der kommer.

I Aftes var der et Par Medlemmer, der omtalte Fæsteforholdene og udtalte Ønsket om at faa fremsat en Lov om tvungen Fæsteafløsning. Jeg skal gerne erkende, at der ved Fæste kan være adskillige Ulemper. Navnlig er der jo den Ulempe, at Fæste saa godt som altid hindrer Jords Udstykning og Deling. Men paa den anden Side er der sikkert heller ingen Tvivl om, at Fæste medfører adskillige Fordele. Og det er jo et Spørgsmaal, som bør tages under Overvejelse, om ikke disse Fordele opveje Ulemperne. Jeg vilde have sat Pris

paa, om de to ærede Medlemmer, der omtalte dette Spørgsmaal, vilde have udtalt sig lidt nærmere om, paa hvilket Grundlag de mente, at Loven om tvungen Fæsteafløsning skulde bygges. Det gjorde de to ærede Medlemmer ikke. Jeg maa gaa ud fra, at hvis vi skulde have en Lov frem om tvungen Fæsteafløsning, vil det vistnok blive en absolut Nødvendighed, at Ejerne fik fuld Erstatning; det vilde sikkert kunne gøres gældende fra Ejernes Side, at det var deres grundlovmæssige Ret. Men naar vi gaa ud fra dette, og vi saa over for Fæsterne ville sige: I skulle betale fuld Værdi for Fæstegaardene eller Fæstehusene, hvad det nu er, der kan være Tale om, saa kan det jo gerne være, at Fæsterne, naar de fik dette Spørgsmaal frem til Overvejelse, vilde komme til det Resultat, at de vilde sige: Nej, lad os saa hellere blive ved at være Fæstere. Der er jo nemlig ingen Tvivl om, at gennemgaaende sidde Fæsterne for billigere Afgifter som Fæstere, end de ville komme til at sidde som Ejere. Jeg vil derfor henstille til de to ærede Medlemmer, som rejste dette Spørgsmaal, og som vistnok repræsentere Valgkredse, hvor der er mange Fæstere, at de ville søge at erkundige sig om Stemningen blandt Fæsterne, om disse ønske at faa tvungen Fæsteafløsning, naar de skulde betale fuld Værdi for deres Fæstegaarde eller Fæstehuse. Det kan jo nemlig ikke nytte noget, at vi begynde her at drøfte en Lov, som Fæsterne Landet rundt vilde føle sig meget utilfredse med, hvis den blev gennemført. Det kan jo ikke nytte noget, at vi begynde at tænke paa at gennemføre en Lov, som paa en eller anden Maade lignede den Lov, som blev gennemført i 1861. Thi jeg tror nok, at alle, som have Interesse for Landboforhold, ville erkende, at det var en meget uheldig Lov, som blev gennemført i 1861; navnlig var den Bestemmelse i Loven uheldig, som gav Godsejerne Ret til at inddrage hver 10de Gaard, og denne Bestemmelse har i Tidens Løb gjort ganske overordentlig stor Skade.

Ja, hermed tror jeg at have omtalt de Spørgsmaal, som ere rejste under de sidste Dages Forhandlinger. Det er jo muligt, at jeg har overhørt enkelte Bemærkninger, der ere komne frem, men hvis jeg blot bliver gjort opmærksom derpaa, skal jeg tage disse Spørgsmaal under nærmere, velvillig Overvejelse.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.